

derne ikke skulle have interesser i god forbrugerpolitik. Så jeg er meget enig, og jeg synes, det er et element, som selvfølgelig er vigtigt at få med i kommende drøftelser.

Jeg er også meget enig i det med informationen. Nogle gange har vi – det har jeg i hvert fald som forbruger, som almindelig borger i det her land – den fornemmelse, at man kan tale om en eliteforbruger, for hvem det er naturligt at søge de oplysninger, som er nødvendige, og så har man måske det meget, meget store flertal af forbrugere, for hvem oplysningerne ikke nødvendigvis altid er de lettest tilgængelige. Det er noget af det, jeg synes man skal forbedre. Den brede forbrugeroplysning bør forbedres.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Erik Larsen, at jeg er meget enig i, at eliteforbrugeren, som det blev kaldt, nok skal finde oplysninger og søge de sundeste og bedste fødevarer og lignende, og at det er over for den almindelige forbruger, der skal gøres en ekstraordinær indsats. Men det fordrer faktisk, at vi som samfund understøtter, også økonomisk, forbrugerorganisationerne, for det kræver jo ressourcer at kunne matche de store mere og mere monopoliserede fødevarer virksomheder og deres reklamefremstød, som ikke altid går på at præsentere varen, som den reelt er, men som de gerne vil have at den skal se ud.

Kl. 11.15

Derfor er det altså ret væsentligt, at vi styrker indsatsen på forbrugerområdet også med ressourcer.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Og så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Det er bemærkelsesværdigt, som alle partier synes at bakke op bag en aktiv forbrugerpolitik. En gang imellem kan man have fornemmelsen af, at der nærmest er en sand kamp for at overgå hinanden i besværgelser om, hvor god en forbrugerpolitik de enkelte partier står for. Men ét er tale, andet er handling.

Forbrugerpolitikken, som vi kender den i dag, er jo ikke kommet af sig selv. Den er et resultat af en lang, sej kamp, hvor partier, der nu vil gøre sig til forbrugernes sande forkæmpere, kun nødtvungent har medvirket til, at vi er kommet dertil, hvor vi faktisk er i dag.

I dk21 satte den daværende socialdemokratiske ledede regering det mål, at Danmark skulle være et af de lande, hvor det var nemmest at være kritisk og kvalitetsbevidst forbruger, også uden man havde en høj indkomst.

Forbrugertillid er afgørende for at sikre vel fungerende markeder og dermed også for, at Danmark kan klare sig i den globale konkurrence. Tilsvarende skulle Danmark være foregangsland i EU, herunder styrke forbrugerrådgivningen i de nye ansøgerlande og i det internationale arbejde.

Derfor synes vi også, det er interessant at få afdækket, hvad der skjuler sig bag regeringens og regeringspartierne fine retorik, og hvad konsekvenserne af de gennemførte tiltag vil være, ikke kun for den enkelte forbruger her og nu, men også mere grundlæggende for forbrugerpolitikken.

Regeringen har med hjælp fra Dansk Folkeparti kraftigt beskåret de penge, der går til forbrugernes talerør og beskyttere. Det betyder mere marked, mindre konkurrence, højere priser, færre ressourcer til at føre tilsyn, mindre forbrugerindflydelse, når nye love og regler skal strikkes sammen, færre græsrodsfolk, der holder øje med, om der kommer ulovlige eller underlødige varer på hylderne.

Ser man på regeringsgrundlaget, er det eneste sted, forbrugerpolitikken overhovedet er nævnt, i forbindelse med europapolitikken. Der står kort og godt: Vi skal styrke forbrugerpolitikken. Vi glæder os til at se, når det udspil kommer fra regeringen.

Ikke med ét ord er forbrugerpolitikken nævnt i det øvrige regeringsgrundlag. Og ser man på finansloven, ikke bare for i år, men også for hvad der er lagt an til de følgende år, er det markante svar, der er givet, besparelser på over 400 mio. kr. Danske forbrugere mister altså hermed oplysning, rådgivning, klagemuligheder, udvikling og forskning.

Det er ikke afgørende for os i Socialdemokratiet, om det er de opbyggede systemer, der skal bruges videre. Dem er vi til enhver tid parat til at diskutere. Næ, afgørende for os er, at forbrugerbeskyttelsen er i orden.

Kan ministeren forklare, hvordan mere selvregulering og flere aftaler om god skik kan sikres, når man samtidig kraftigt beskærer Forbrugerrådet? Forudsætningen må da netop være en styrkelse af Forbrugerrådet, for at de vil kunne varetage de her meget tunge opgaver.